

Ω Ζάκυνθό μου ούρανια, είσαι για μέ ή ζωή μου.
Έστιν πατέρας, μάνα μου, καὶ σπεῦμα καὶ ψυχή μου.
Αγαπητὸν νηράκι μου, μὲ τ' ἀνθ' σου τὰ τόσα,
Νὰ σ' ἔξυμησουν δὲν ἀρχοῦν δ νοῦς μου, μήτε ή γλαδσσα.
Τὰ κύματά σου, ποὺ ἀγροκῶν νὰ σκᾶνε στὸ λιμενά,
Φαίνονται λόγια τ' οὐρανοῦ ὅποι μιλοῦν σ' ἔμενα
Καὶ η αὔρα σου η οὐράνια, πεῦ μου φυσῆ στὰ σ' ήθεια,
Φέρεις σ' τὸ νοῦ, σ' τὸ σῶμά μου δλημεῖς βοήθεια.
Η ἔξοχη σου η μαγικὴ πάσι φαίνεται σ' ἔμενα!
Δὲν θέλω τὴν Παράδεισο, θέλω νὰ ζῶ μ' ἔσθνα.
Σ' ταῖς εὐθωδίαις ταῖς ἀπειρεῖς, σ' τ' ἀρωματα ποὺ χύνεις.
Οὐτὶ είναι σ' τὸν Παράδεισο εἰς τὴν ψυχή μου δίνεις.
Ἐτοι αἰσθανδρὸνα συχνά νὰ μὲ λυπῇ η καρδιά,
Τότες δποὺ ήμουν ἀπὸ σέ, νησάι μου, μοκρά.
Οταν θελήσῃ δ θάνατος τὰ μάτια μου νὰ κλείσῃ,
Νὰ ξεψυχήσω ἀ..εθυμῶ σ' τὴν ὄμορφή σου φύσι.
Θωράντας τὰ λουλούδια σου, τὸν καθαρὸν οὐρανό σου,
Τὴν μαγική σου ἔξοχή, τὸν τόσο στολισμό σου,
Θ' ἀνοίξω γιὰ θυτερη φρεάτη σ' τὴν αὔρα σου τὸ στόμα,
Καὶ θέλω ἀφήσω τὸ κορμί σ' τὸ ἀγαπητό σου χῶμα.

† ΕΛΙΣΑΒΕΤΙΟΣ ΜΑΤΤΙΝΕΓΚΟΣ

ΒΡ. ΚΕ Ο ΚΟΥΤΣΟΣ ΚΑΤΗΦΟΡΟ

Απὸ τοὺς πόνους τοῦ δοντιοῦ μου δὲν μπορῶ
Οὐχ, ἄχ, τί φοβεροί ποὺ εἶναι αὐτοί μου οἱ πόνοι.
Τρεῖς, ἄχ, τρεῖς ἀμέσως φέρε τὶ γιατρῷ.
Ἐχω, σοῦ λεω, πονόδοντο ποὺ μὲ τελειώνει.
— Μα σούπα, φῶς μου, μπά! πῶς κλαῖς σ' σαν τὸ μωρό;
Ἐιώ θὲ νὰ σοῦ κανω τὸ γιατρῷ σου μόνη...
— Αχ, θὰ π θάνω ἀπὸ τοὺς πόνους μου θαρρῶ.
« Σώπα! τοῦ λέει, καὶ μὲ φιλιά τὸν ξεθεύνει.
Ψυχή μου, πῶς ξαλάφωσα!... φίλα με πάλι.
Μά τι καλὸ πονναι τὸ γιατροί ό σου, μπράβο!
Τὸν πόνο διώξαν τὰ φιλιά σου τὰ γλυκά,
Μά ἔλα τώρα ποὺ αἰσθάνομαι μιά ξάλη
Που μέσαθε εἰς τὸ στήθος καίω καὶ ἀνόβω. —
Αγάπη μου, δὲν ξέρεις ἄλλα γιατρικά;

ΑΙΣΩΠΟΣ

ΣΥΝΤΑΓΗ ΧΩΡΙΑΤΙΚΗ

Μάϊ μιγνα μὴ φυτέψης
Μάϊ μὴ στεφανωθῆς
Τοίτη μέρα μὴ δουλέψης
Σάββατο μὴ στολισθῆς.
Μὲ τὰ ἔμπα τ' Ἀπριλίου
Νά ξυπνῆς πρὶν τοῦ Ἡλίου
Κι' δόλο σου τὸ καλοκαίρι
Μὴ κοιμοῦ τὸ μεσημέρι
Στρῶμα πάντα σου φτενό
Καὶ λιγόφαγο τὸ δεῖπνο
Κι' ἀμ' ἀκοῦς τὸν πετεινό
Τὸ σταυρό σου καὶ σ' τὸν ὑπνο.
Στοὺς μεγάλους τοῦ χωριοῦ σου
Καὶ ταξέ μὴ θ οφευτῆς
Τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ χεριοῦ ΣΟΥ
Μοναχά νὰ μπιστευθῆς.

† Π. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

(Η χρονογραφία τοῦ 1835 κινηματογραφικός)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΑ ΝΟΥΑΡΙΟΣ

— Αι ἐφημερίδες διὰ κυρίων ἀριθμῶν ἀποχαιρετίζουν τὸ Ναύπλιον, πρώην καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπειθύνουν χαιρετισμὸν πρὸς τὰς Ἀθήνας, τὴν νέαν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

— Παραχωροῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἰκόπεδα κάτω στὸν Πειραιᾶ εἰς τοὺς Χίους, πρὸς 1 δρ. καὶ 50 λεπτά κατὰ τετραγ. πῆχυτ, ἀναλόγως τῆς θέσεως τοῦ οἰκοπέδου. Σχετικὸν Β. Διάταγμα δρῖζει τὰς λεπτομερείας.

ΜΑΡΤΙΟΣ

— Δημοσιεύεται διάταγμα διὰ τοῦ δροῖου οἱ θέλοντες νὰ ἐπαγγέλλωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ιατρικήν, χειρουργίαν, δοντοτατικήν, κτηνιατρικήν, φαρμακοποίαν καὶ μοιευτικήν, ὅφελονταν νὰ ἐφοδιασθῶν μὲ δίπλωμα τοῦ Ιατροσυνεδροῦ:

— Γίνονται δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους καὶ τὰ ἔξης ἔνα νομίσματα : « Η Ἀγγλικὴ Κορώνα 5 σελλινίων πρὸς δρ. 6.40. » Τὸ Ἀγγλικὸν σελλινίων δρ. 1.28. « Η λίρα στερλίνα, δρ. 28.12. Τὸ Ἱσπανικὸν τετραπλοῦν δρ. 92, 60. Τὸ ημισυν αὐτοῦ, 46, 30. τὸ τετραπτον αὐτοῦ, ἥτοι 1, Πιετόλα δ. 23, 15. « Η Δούπια τῆς Πορτογαλίας τῶν 12,800 ρέις, δρ. 100, 50. τὸ ημισυν αὐτῆς, δρ. 50.25.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

— Πλήν τῶν εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Σύρον ὑπαρχόντων Ἑλληνικῶν Σχολείων, συνιστῶνται καὶ ἔτερα δέκα τοιαῦτα εἰς Σπάρτην, Καλάμας, Πάτρας, Λαμίαν, Χαλκίδα καὶ ἀλλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

— Β. Διάταμα δρῖζει ὅτι, μόνον οἱ φαρμακοποιοί καὶ φαρμακέμποροι θὰ πωλῶσιν εἰς τὸ ἔξης Ιατρικὰ (οἱ δεύτεροι εἰς μεγάλης ποσότητας) καὶ ἀπαγορεύει τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν παντοπώλας τὴν πώλησην φαρμάκων. « Οι παντοπώλαι λέγει τὰ διάταγμα, δύνανται νὰ πωλῶσι μόνον τὰ εἰς τας τέχνας χρήσιμα Ιατρικά. « Οθεν δὲν τοῖς συγχωρεῖται νὰ πωλοῦν συναμικην, μάναν, τρυγίαν (κρεμόδρι). Θεικὴν μαγνησίαν (ἄλας τῆς Ἰγγλιτέρρας), κτλ., καθὼς τοῦτο ἐγίνετο μέχρι τοῦδε. »

— Θάνατος τοῦ ἀγώνιστοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως Νιαουλή. Αἱ ἐπιμερίδες δημιουρεύονται ἀρδρα καὶ ιστορικὰ σημειώματα περὶ αὐτοῦ.

— « Πολλάκις μᾶς διευδύνουν παράπονα κατὰ Βαυαρῶν στρατιωτῶν», γράφει ἡ « Αθηνᾶς» καὶ δημοσιεύει τὰς καταγγελλομένας εἰς αὐτήν παρεκτροπάς των. Τὸ δημοσίευμα τοῦτο εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς πολεμικῆς τὴν ὄποιαν αὐτή ἡ ἐφημερίδης ἀρχίζει νὰ διεξάγῃ μετ' ὀλίγον ἐναντίον τῶν Βαυαρῶν διὰ νὰ τὴν συνεχίσῃ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἔξωσεως τοῦ Θόδωνος.

ΜΑΐΟΣ

— « Η τόσον περισπονόδαστος ἡμέρα τῆς ἐνηλικότητος τοῦ Βασιλείου μας—γράφουν ἡ ἐφημερίδες— ἔφθασεν εὐτυχῶς, καὶ διὰ τοῦ λεύκα μας ἀνέλαβε τὸ πηδάλιον τοῦ σκάφους τῆς πολιτείας μας τὴν 20 Μαΐου.

— Εἰσάγεται κατὰ νόμον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐμβολιασμὸς τῆς δαμαλίδος (βατσίνης). « Απαγορεύεται ἡ εἰσόδος εἰς σχολεῖον, διδασκαλεῖον, τεχνικὸν κατάστημα ἡ στρατιωτικὸν τάγμα (λέγει τὸ σχετικὸν διάταγμα) εἰς δῆλους δῆσην δὲν ἔπαθαν εὐλογίαν ἡ δὲν ἐμβολιάσθησαν... » « Βπονταὶ παραγγέλματα πρὸς τοὺς ἐμβολιούστας, συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Εβλ. Βασιλ., Πρόεδρος, Ρέζερ, Τραϊβέρ, Δ. Μαυροκορδάτος, Γ. Λευκίας, Π. Επίτης, Ν. Λεβαδίενς.

— Δημοσιεύεται τὸ διάταμα περὶ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

— « Η ιερὰ Σύνοδος διακηρύζεται ὅτι κανονικὴ μετάφρασις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ἡ τῶν Ερδομήκοντα καὶ κηρύζεται ἀκανόνιλην μετάφρασιν αὐτῆς.

(Ἀκολούθετ)